

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J. P. COLLÉE, boekdrukker
en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement vooraft bezetbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
Een blad afzonderlyk 3 fr. per half jaer.
De aankondigingen, per regel 20 centimen.
De reclamen 25

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzoekt duidelyk
na te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in
het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven, genieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 5 DECEMBER.

KIEZING VAN DEN 10 DECEMBER.

Kandidaten der bewarende gezindheid.

MM. graef Max DE RENESSE, uitredende lid;
Louis JULLIOT, idem.

De kiezers zyn verzoekt de twee bovenstaende namen
duidelyk en zonder verandering op hunne stembriefjes
te plaetsen.

Onze lezers zullen voorzeker wel verwonderd zyn van
te vernemen dat de liberale party zich gereed maakt om
de uitredende representanten van ons arrondissement
te bestryden. Hoewel wy oervertuigd zyn dat de liberale
kandidaat die zich heden opdoet geen de minste kans
heeft om gekozen te worden, denken wy nogtans de
kiezers te moeten waarschuwen van op hunne hoede te
zyn om zich tegen alle verassing te bewaren. Daerom
is het noodig dat eenieder zich in d'avond donderdag
op de kiezing bevindende opdat hij derzelve eene
welsprekende betoening van afwijziging jegens onze
twee vertegenwoordigers.

De kiezers kennen MM. de Renesse en Julliot; zy
weten dat geen van beide ooit aen zyne zending ont-
broken heeft; zy weten dat niet geen inwooner van
eens arrondissement kan gekozen worden en heeft zonder de
voorspraek te bekommen. Zy wete; zy weten
ook dat in alle omstandigheden MM. de Renesse en
Julliot in de kamer de voorstaenders geweest zyn van
die groote katholyke grondbeginselen voor welke ver-
dediging onze bevolking nooit ten achteren gebleven is.
Kiezers! gy zult stemmen voor MM. de Renesse en
Julliot omdat zy als getrouwe zaakwaarnemers, uwe
belangen met yver en kunde verdedigd hebben; gy zult
voor hen stemmen omdat gy als ware katholyken niet
kunt vertegenwoordigd worden door mannen die zich
opdoen als vyanden der katholyke denkwyze; gy zult
voor hen stemmen omdat hunne tegenstreevers de voor-
staenders zyn van het liberael politiek van 1847 hetwelk
gy veroordeeld hebt zoo dikwyls hetzelve aen uw vonnis
onderworpen is geweest.

Neen, wy twyfelden er niet aen, de kiezing van toe-
konden donderdag zal een nieuwe zegeprael zyn voor
MM. de Renesse en Julliot. Doch om den goeden uitslag
der kiezing te verzekeren is het noodig dat geen enkel
kiezer aen de stemming ontbreke. De kiezers van ons

HET KOORNBLOEMEN-VELD.

(Vervoly en einde).

M. Lieben vatte alsdan een treurig denkbeeld op. Hy deed
werklieden komen en bevoel hun zyne wooning af te bre-
ken, ten einde niemand het huis zou bewoonen, dat voor
haer gebouwd was, gelyk hy zegde.

» Eerst wilde niemand zyne bevelen uitvoeren. Hy vatte
hierop een huweel en begon zelt de afbraek. Men moest
gehoorzamen. Het groot speeltuig van mevrouw Lieben werd
naer de kerk gedragen, waer het zich thans nog bevindt. M.
Lieben verdeelde de meubelen onder ons: den pastoor, Do-
mingo en ik. Doch die, welke voor zyne vrouw gediend
hadden, deed hy verbranden.

» Het was een tooneel van verwoesting, waarvan gy u
geen denkbeeld kunt vormen.

» Na verloop van eenige dagen bleef er geen enkele steen
over van de prachtige wooning, welke hy twee jaren te
voren met zoo veel geluk en zorg had doen bouwen.

» Al de bouwstoffen werden op drie kwartiers afstands
van hier gevoerd en in een diepen put geworpen, die aen-
houdend vol water staet en die de *Afgroend* genoemd wordt.

» Men rukte de boomen uit den tuin, wierp de muren
van denzelve omver, en er bleef niets meer overig dan zode,
te midden van welke zich het graf van mevrouw Lieben
verhief.

» Terwyl die treurige werken verrigt werden, bleef M.
Lieben by ons het kamerke bewoonen, dat hy vroeger be-
trokken had. Doch welk een verschil! het was derzelve
mensch niet meer. Hy sprak byna niet, en met moeite nam
by eenig voedsel.

» Eindelyk, zekeren morgend nam by afscheid van ons
en zegde « Marten, ik schenk u al de hoeven en het veld

arrondissement zullen hunnen pligt begrypen; zy zullen
eenparig voor MM. de Renesse en Julliot stemmen, en
de hernoeming onzer twee representanten zal verzekerd
zyn door al degene die de belangens van het arrondisse-
ment ter harte nemen.

Het manifest van het ministerie Rogier-Frère.

Het nieuw ministerie komt zyn manifest uit te geven
onder den vorm van omzendbrief aen de gouverneurs
der provintiën. Hetzelve bevat eene verklaring van den
toestand en een politiek program. De verklaring van den
toestand is niet regtzinnig en het program voorspelt niets
goeds voor het land.

M. Rogier zegt scheinheilyk in zynen omzendbrief:
« tegenkanters stellen valschelyk voor dat de godsdienst
in gevaer is; het is hun politiek en niet de onze die hem
in gevaer brengt. »

Is het dan uit eerbied voor den godsdienst dat de orga-
nen van het nieuwe kabinet, zoo als de *Indépendance*,
de *Observateur* en de *National* alle dagen de ministers
van den godsdienst aanranden door allerhande leugens
en lasteringen? Is het in belang van den godsdienst dat
de *Observateur*, het orgaen van M. Verhaegen, jaren
lang van de gedrogtelyke proza van Eugène Sue geleefd
heeft? Is het in het belang van den godsdienst dat de
liberale dagbladen dagelyks schryven dat men het catho-
licismus in het slyk moet versmooren? Is het in het be-
lang van den godsdienst dat M. Rogier in de Kamer zich
de geweldigste uit vallen veroorloofd heeft tegen de kloos-
ters in 't algemeen en tegen de Jesuiten in 't byzonder?

Is het den godsdienst niet ondermynen wanneer de
ministerieële bladen als eene zegeprael melden dat het
katholicismus zynen tyd gehad heeft; wanneer MM.
Lebeau, Verhaegen en Thiéfy de priesters afschilderen
als manen die slechts aen een doodbed verschuiven om
het erfdeel der stervenden in te palmen; wanneer M.
Frère van de parlementaire tribunen aen de muiters het
« *Weg met de kloosters!* » voor orde woord geeft, na
met zynen kollega, M. Thiéfy, de gasthuisnonnen voor
diefgeffen te hebben uitgemaakt!

Is het geen gevaer voor den godsdienst wanneer die
zelfde M. Frère de priesters wil verbannen uit gestichten
van lager en middelbaar onderwys, onder voorwendsel
dat zy er niet als autoriteit kunnen binnentreden? Kan
men met zulk argument den pastoor ook niet buiten het
kerkfabriek zetten omdat hy er van regswege geen lid

daer ginds. Gy zult het bebouwen, op dat er geen spoor zoo
overblyven van het gebeurde.

» Doch gy en uwe opvolgers zult de plaets eerbiedigen
waer zy rust. »

» Ik en Margaretha kusten hen de handen en smeekten
hem te blyven; want wy wisten niet wat er van hem zou
geworden, en wy vreesden dat hy welligt op zyn leven zou
aenleggen.

» Al ons gesmeek was vruchteloos, hy vertrok. Ik voerde
letterlyk zyne bevelen uit. Ik bewerkte het land, gelyk gy
my heden hebt zien doen, en ik eerbiedigd de gansche plaets
waer zich vroeger de tuin bevond. Ik zaeide er graen, en
God zaeide er koorbloemen rondom het graf.

» Twee jaren later bevond ik my op den zolder myner
wooning toen ik een man te peerd ontwaerde die zeer snel
voorbyreed; naby het veld gekomen sprong hy van zyn
peerd, en ging zich op het graf op de knien werpen.

» Ik had reeds vermeend M. Lieben te herkennen; doch
toen ik hem op die plaets zag knielen, twyfeld ik er niet
meer aen.

» Ik kwam spoedig beneden, en ik liep hem te vermoet.
Doch nauweylys had ik twintig stappen gedaen, of hy sprong
terug te peerd, en vertrok zonder eene enkele mael naer
my om te zien. Ik vermeende op te merken, dat hy eenen tuil
koornbloemen, welke hy zoo even geplukt hadt, in de hand
hield.

» Toen ik hem alzo zag vertrekken zonder te weten van
waer hy kwam of waerheen hy zich begaf, was ik als aen
den grond genageld, en myn hert was zoo beklemd, dat ik
meende te stikken.

» Sedert dien tyd weet ik niet meer wat er van hem ge-
worden is. Arme jongman!

En de grysserd liet het hoofd op de borst zakken.

kan van zyn? En wat zal er worden van de jeugd onzer
lagere en middelbare scholen, wanneer zy zonder gods-
dienstig onderwys zullen zyn opgevoerd?

Is het nog den godsdienst niet in gevaer brengen
wanneer een gewezen liberale minister in het aenschyn
des lands komt verklaren, dat de professors van het
hooger onderwys het regt hebben ozne 's lands Univer-
siteiten te veranderen in kweekscholen van goddeloos-
heid en godsdiensthaet?

Is het eindelyk geen gevaer voor den godsdienst, wan-
neer MM. Frère en Teuch aen de priesters hunnen wet-
tigen invloed op de armen wil ontkennen, op de armen
waervan zy de natuerlyke beschermers zyn?

Theodorus-Alexius-Josephus de Montpellier.

DOOR DE BARNHARTIGHEID GODS
EN DE GENADE VAN DEN APOSTOLISCHEN STOEL,
BISSCHOP

Aen de geestelykheid en de boevigen van ons bisdom,
zegen bezaligt in I. H. J. C.

WELBEMINDE BLOEDERS,

Sedert zes maanden bevindt zich ons duerbaar vader-
land in eenen toestand welkers gevaer, zoo min aen het
oog der onverschillige als aen dat der wysste menschen
niet kan ontsnappen. Het oog is niet gekomen om u
te doen zien, welke lessen ons gegeven worden door
het voorgevallene, noch om u in deze gebeurtenissen
de gevolgen te toonen van al de lasteringen, door de-
welke de Kerk aengerand wordt, van die geheime en
onophoudende samenzwering tegen haer bestaen. De
daedzaken spreken genoeg van zelf, en elkeen verstaet
maer al te wel, wat er uit te leeren is en te verwacht-
ten staet.

Wy zullen ons bepalen met u te doen gedenken dat
gy, in de tegenwoordige omstandigheden, eenen dub-
belen pligt te volbrengen hebt, en als burgers en als
christenen. De Constitutie of Grondwet des lands heeft
u gewigtige regten medegedeeld, en het is voor u eenen
pligt deze regten volgens de sprak uw gewetens, te
gebruiken voor het welzyn van België; ziedaer uwe
pligten als burgers. — Als christenen, indien gy, en
niet zonder rede, getroffen zyt door de droefheit der
Kerk en de gevaren van het vaderland, moet gy uwe
handen en smeekende stem ten hemel sturen, opdat hy

Ik zelf was ontroerd door dit verhaal, da't zoo naif en
treffend gedaen werd, dat het onmogelyk is het te beschry-
ven. Herhaelde malen hadden myne tranen met die van den
gryzen landman gestroomd.

» Eenige oogenblikken gingen in stilzwygendheid voorby.
Daerna bedankte ik hem en reikte hem de hand, tot een
bewys, dat ik alles begreep wat hy gevoelde.

» Doch het is laet, zegde hy, en het wordt tyd om zich
ter rust te begeven.

» Hy geleidde my vervolgens naer eene der bovenkamers.

» Dit is de kamer welke M. Lieben vroeger betrok-
zegde hy by het binnentreden, en gewoonlyk is het de onze.

» Hoe, zegde ik . . .

» Hy liet my niet voleidigen en hervatte:
» Margaretha heeft u dezelve willen doen zien, en zy
heeft wel gelaen.

» Ziedaer, voegde hy er by, het kostbaerste meubel, dat
wy bezitten en voor geen geld ter wereld zouden wy het
willen afstaen. Dit is het meubelstuk, waarop mevrouw
Lieben by ons kwam rusten. Zy had het hiervoor uitsluitend
doen verveerdigen.

» En hy toonde my een kleinen leunstoel in een wit linnen
overtrek gewikkeld. Hy ontknoppte de linnen van den over-
trek, en liet my een zeer schoon borduersel zien; hetzelve
verbeelde eene witte roos op een rooden grond; een worm
knaegde aen het hert van de roos.

» Die stoel wordt nooit door iemand gebruikt, voegde er
de oude landman by. Slechts Margaretha knielt er 's avonds
op, als zy haer gebed doet.

» Daarna wenschte hy my goede rust en ging heen.
Ik kon onmogelyk inslapen; al de gebeurtenissen van het
verhaal, dat ik gehoord had, kwamen my met hunne blyde
en treurige omstandigheden voor den geest. Ik dacht aen de